

यत्र द्विजस्य क्षयो देहत्यागस्तस्योपरि ॥ ३७ ॥ सद्यस्तत्क्षणादेव गगनात् न्यपतत् पाठांतरे अंगनाभिः सह बालखिल्योपदेशात् तस्यास्थीनि प्रास्य
प्रक्षिप्य विस्मितः सन् स्वंधामगंधर्वलोकं जगाम ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अधिगतः प्राप्तः सन् ॥ ४० ॥ इति षष्ठे टीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥
नवमे विश्वरूपे तु हतेशक्रेण कोपतः त्वष्ट्राचोत्पादिते दृत्रे भीतैर्देवैर्हरेस्तुतिः ॥ १ ॥ सोमस्य पीथं पानं यस्मिन् एवं सुरापीथम् अन्नमत्तीत्यन्नादम् अ
त्र विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीदित्यादि श्रुतिरनुसंधेया ॥ १ ॥ तस्यासुरपक्षपातमाह सवा इति द्वाभ्याम् प्रत्यक्षं प्रकटयथाभवति तथा

तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेकदा ॥ ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृतो यत्र द्विजक्षयः ॥ ३७ ॥ गगनाद्न्यपतत्सद्यः
सविमानो ह्यवाक्शिराः ॥ सवालखिल्यवचनादस्थीन्यादाय विस्मितः ॥ प्रास्य प्राची सरस्वत्यां स्नात्वा धाम
स्वमन्वगात् ॥ ३८ ॥ श्रीशुक उवाच यद्दंष्ट्रं गुण्यात्काले यो धारयति चाहतः ॥ तं न मस्यंति भूतानि मु
च्यते सर्वतोभयात् ॥ ३९ ॥ एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मृधेऽ
सुरान् ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे नारायणवर्मनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥
श्रीशुक उवाच तस्यासन् विश्वरूपस्य शिरांसि त्रीणि भारत ॥ सोमपीथं सुरापीथमन्नादमिति श्रुश्रुम् ॥ १ ॥
स वै बर्हिषि देवेभ्यो भागं प्रत्यक्षमुच्चकैः ॥ अवदद्यस्य पितरो देवाः सप्रश्रयं नृप ॥ २ ॥ स एव हि ददौ भागं परोऽ
क्षमसुरान् प्रति ॥ यजमानोऽबहद्भागं मातृस्नेहवशानुगः ॥ ३ ॥ तद्देवहेलनं तस्य धर्मालीकं सुरेश्वरः ॥ आलक्ष्य
तरसा भीतस्तच्छीर्षाण्यच्छिन्नद्रुषा ॥ ४ ॥ सोमपीथं तु यत्तस्य शिरासीत्कपिंजलः ॥ कलविकः सुरापीथम
न्नादं यत्स तित्तिरिः ॥ ५ ॥ ब्रह्महत्यामंजलिना जग्राह यदपीश्वरः ॥ संवत्सरं ते तदघं भूतानां सविशुद्ध्ये ॥ भूम्यंबु
द्रुमयोषिद्भ्यश्चतुर्धा व्यभजद्दरिः ॥ ६ ॥

स विनयं देवेभ्यो हविर्भागं द्वायेदमग्रयद्दमित्युच्चैरवदत् अत्र हेतुः यस्य पितरो देवाः सः
॥ २ ॥ असुरेभ्यस्तु परोऽक्षं गुप्तं भागं ददौ तदेवाह देवान्यजमानोऽसावसुरान् प्रति भागमवहत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तां वारयितुं समर्थस्तथापि जग्राह सं
वत्सरम् तथैव स्थित्वा संवत्सरं ते भूताक्रोशभीतः सन् भूतानां मध्ये विशुद्ध्ये लोकापवादपरिहाराय सह रिरिद्रो भूम्यादिभ्यस्तदघं विभज्य ददौ ॥ ६ ॥